

מסכת שבת

פרק ב' משנה ד'

לא יקב אָדָם שְׁפּוֹפֶרֶת שַׁל בֵּיןָה וַיִּמְלֹא אֲנָה שְׁמָנוֹ וַיִּתְגַּנֵּה עַל פִּי
הַגָּר בְּשִׁבְיָל שְׁתִּיהְא מִנְטְּפָת, אֲפָלוּ הִיא שַׁל חָרָס. וּרְبֵי יְהוּדָה
מִתְיִיר. אָכְל אָמ חָבָרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַלָּה, מִתְר, מִפְנֵי שַׁהוּא כָּלִי
אֶחָד. לֹא יִמְלֹא אָדָם אֶת קְקֻעָרָה שְׁמָנוֹ וַיִּתְגַּנֵּה בְּצֵד הַגָּר וַיַּפְנוּ
רָאש הַפְּתִילָה בְּתוֹכָה, בְּשִׁבְיָל שְׁתִּיהְא שׂוֹאֶבֶת. וּרְבֵי יְהוּדָה
מִתְיִיר: